

Duminică

2 August

- 09-10 Rugăciune
- 10-10:45 Studiu biblic
- 10:45-12 Serviciu divin
- 18-20 Serviciu divin

Marți

4 August

- 19-21 Repetiții Cor Mixt

Miercuri

5 August

- 19-21 Fanfară

Joi

6 August

- 18-19 Rugăciune cu frații

Vineri

7 August

- 18-19 Rugăciune cu surorile
- 19-21 Serviciu divin

Sâmbătă

8 August

- 10:30-12:30 Repetiții
- orchestră

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Bobi Popovici (Becicherec)

Petrică Stefan

Gina Pop

Ana Cadar

Fibia Vidican

Mariana Huluban

Ana-Maria Iacob

Ligia Briscan

Nădejdea mea e Dumnezeu, eterna fericire

El e cu mine tot mereu, mă apără și-n orice greu

Mi-e scut și izbăvire.

La brațul Lui sunt fericit mereu mă ocrotește

Cu El voi fi mereu păzit și chiar când toți m-au părăsit

El nu mă părăsește!

De-ar fi să fiu lipsit, sărac, hulit pentru credință

Bolnav pe pat de-ar fi să zac și nimănuia să nu-i mai plac

Eu sper în biruință

De ce sa plâng e calea grea Isus El mă conduce

Rămâne în El nădejdea mea și veșnic mă voi îndrepta

Spre jertfa de pe cruce !

Pot muntii să se mute-n mari, și mare să mugăescă

Mai e un rau ce-ndepartări , revarsa binecuvantări

Si pace sufleteasca!

Cand norii grei plutesc mereu, si-aproape e furtuna,

Cand drumul vietii e prea greu, nădejdea mea e Dumnezeu

In El ma-ncred intr-una!!

Petre V Cazan

Popovici Cornelia - 02.08

Boșcai Beniamin - 03.08

Novak Maria - 03.08

Lazăr Aurica - 04.08

Manciu Lidia - 04.08

Neșiu Brighta - 04.08

Stănilă Denis - 04.08

Baciu Maria - 05.08

Ardelean Letiția - 06.08

Cristea Florin - 06.08

Cuibuș Ionel - 06.08

Lupașcu Nicoleta - 06.08

Neiconi Anca - 06.08

Chisăliță Ana - 08.08

Murgu Adrian - 08.08

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:

Pastor Ioan Cocîrteu: 0744 779 250

Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:

Ionela Liuba, Simona Cocîrteu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.

Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro

Biserica Creștină Baptistă 2
Pastori: Ioan Cocîrteu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

NR. 223 | 2 AUGUST

"PÂINEA NOASTRĂ CEA DE TOATE ZILELE..."

"...pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi..." Matei 6: 11

Dacă ai pâine și apă e gata masa. Și pâinea o avem, și apa o avem, slavă Domnului! Pâinea cea de toate zilele este rezultatul muncii noastre și demonstrația clară că suntem binecuvântați de Domnul!

Fiind elementul de bază al alimentației noastre, pâinea cea de toate zilele ne poate învăța atât de multe lucruri.

Mai întâi, pâinea reprezintă nevoia noastră trupească de fiecare zi. De multe alimente chiar te poți lipsi într-o zi, însă când e vorba de pâine este mai greu. În ea este bobul de grâu, germinat, copt și măcinat, căruia Dumnezeu i-a dat forță să hrănească, să sature, să întrețină viața. Câtă înțelepciune, Doamne ce mare ești! Ori de câte ori avem această pâine să nu uităm că Dumnezeu deja și-a revărsat binecuvântarea peste noi. Ce-i peste, e plus de binecuvântare.

În al doilea rând, pâinea trebuie cerută de la Dumnezeu. Ea indică spre dependența noastră de El. În fiecare zi, noi trebuie să o cerem de la Domnul. Venită pentru împlinirea necesității noastre de hrana, ea însumează disperata noastră trebuință, cât și resursa inepuizabilă de care Dumnezeu dispune. Frații preaiubiți de Domnul, să nu purcedem în dobândirea pâinii de unii singuri. Celor iubiți de El, le dă pâinea ca în somn. În însotire cu Domnul, pâinea-i cu gust, pâinea satură, pâinea-i destul!

În al treilea rând, pâinea este planificată să ne fie dată în doze zilnice. Așa trebuie să o cerem, doar pentru azi! Procedând așa, suntem scuțiți de grija și îngrijorarea istovitoare pentru ziua de mâine. Sunt îndemnat să mă raporteze la azi. Pentru mâine am făgăduința că El își va înnoi hrana, și îndurarea, și dragostea, și credințioșia pentru viața mea. De ce să nu le am proaspete?

Dumnezelul nostru să îngrijească de absolut toate trebuințele fiecăruia dintre noi! El știe, El vrea și El poate să o facă!

Pastor Ioan Cocîrteu

Se povesteste ca un Tânăr, singur la parinti, urma să-si încheie cu brio studiile academice. De luni de zile admirase o masina expusa în vitrina unui magazin auto. Stia ca tatal lui își poate permite sa cumpere o astfel de masina, asa ca si-a exprimat dorinta sa o primeasca în dar la absolvire.

Ziua mult asteptata se apropia, însa fara ca Tânărul sa poata depista vreun semn ca masina mult visata va intra în posesia sa. O usoara dezamagire începuse sa i se cuibareasca în inima. În seara dinaintea festivitatii de absolvire, tatal si-a chemat fiul în birou. L-a felicitat pentru anii de studiu si i-a spus că de mândru este de el si căt de mult îl iubeste. Apoi i-a întins o cutie frumos împachetata, rostind emotionat: "Felicitari, fiule!"

Fiul a deschis cutia, sperând ca va gasi în ea cheile masinii. Însa în cutie se afla o biblie scumpă, îmbracata în piele, cu numele lui scris în litere aurite pe coperta. Dezamagirea i-a transformat în mânie. – Cu banii pe care îi ai, tu îmi dai ca dar la absolvire o Biblie? Trântind Biblia pe biroul tatalui, Tânărul a iesit furios din camera, parasind definitiv casa tatalui sau. Anii au trecut.

Tânărul de odinioara avea de-acum o afacere prospera si o familie frumoasa. Într-un târziu, si-a dat seama ca vremea nu sta în loc si a hotărât sa-si viziteze tatal, pe care nu-l mai vazuse din ajunul absolvirii facultatii.

Însa înainte ca sa poata pleca la drum, o telegrama fulger îl anunta ca tatal lui a decedat si ca toata avereala i-a ramas lui, ca singur mostenitor. Ajuns din nou acasa dupa ani de zile, inima i-a fost coplesita de tristete si regrete. A intrat în biroul tatalui sau. La un capat al mesei grele din lemn de stejar se afla biblia pe care o primise în ajunul absolvirii – în aceeasi pozitie în care o lasase el înainte de a parasi casa parienteasca. Cu ochii împaijeniti de lacrimi, fiul a luat-o, a deschis-o si a început sa citeasca în ea.

La un moment dat, întorcând încă o fila, un plic alb a fluturat la podea. S-a aplecat sa ridice plicul, pe care se afla adresa magazinului auto de unde sperase cu ani în urma sa primeasca masina mult visata. În plic, un contract de vânzare, datat în ziua absolvirii.

ACHITAT- scria în litere mari peste termenii contractului. Masina îl astepta de ani de zile în garaj. De câte ori nu trecem cu vederea binecuvântarile lui Dumnezeu, doar pentru ca nu sunt "împachetate" cum ne-am asteptat ?

Creștinul - Reclama lui Dumnezeu (www.realsos.ro)

"Voi sunteți arătați ca fiind epistola lui Hristos, scrisă de noi, ca slujitorii ai Lui..." 2 Corinteni 3:3

Platon a spus: "Un bun învățător nu-și scrie mesajul lui cu cerneala care se poate șterge, ci el îl scrie pe om". Este clar ca orice credincios ar trebui să fie o epistolă vie pentru Hristos scrisă de cineva. Cineva ne-a propovăduit nouă pe Hristos și ne-a învățat, iar noi, la rândul nostru, scriem și noi Cuvântul lui Dumnezeu în inimile altora. Cum a spus Barclay: "Orice creștin, fie că vrea, fie că nu vrea, este o reclamă pentru Hristos. Onoarea lui Hristos este în mâinile urmașilor Lui. Noi judecăm un meseriaș după produsele pe care le face, judecăm o biserică după oamenii care o compun, și de aceea, oamenii îl judecă pe Hristos după urmașii Săi".

Oamenii citesc pe fețele noastre dacă inima noastră este bucuroasă sau trecem prin necazuri. Ei citesc în faptele și în vorbele noastre dacă inima noastră este schimbată. Ei compară ce am fost ieri cu ce suntem astăzi. Viețile schimbate prin puterea lui Dumnezeu au un impact deosebit asupra altora: îi face să gândească, să fie provocăți, motivați într-un fel sau altul. Noi suntem epistole ambulante ale lui Hristos.

Pavel vorbește de frații din Corint ca fiind "epistola noastră" (v.2) și "epistola lui Hristos" (v. 3). Ce vrea să spună prin aceasta? Ei erau lucrarea lui în Domnul, copiii lui în credință și aceia erau scriși în inima Lui. Dumnezeu a lucrat în viața mea și mi-a inspirat trăirea citind scrierile marilor oameni ai lui Dumnezeu din Biblie, căt și din scrierile mai recente ale lui C. Finney, C. Spurgeon, Amy Carmichael, Jeane Guyon, J. Wesley, W. Nee. Experiența umblării lor cu Dumnezeu, scrierile lor au fost și sunt o continuă provocare pentru mine la o trăire sfântă și la o viață mai eficace de slujire a lui Dumnezeu. La rândul nostru, viața mea și a ta lasă o amprentă asupra copiilor noștri și asupra tuturor celor cu care venim în contact. Numai veșnicia ne va putea descoperi implicăriile trăirii și lucrării noastre în Hristos.

Fratele Moldovan a scris poezia: "Oh, om, ce mari răspunderi ai!" Gândul, vorba, pilda, cântarea, scrisul, tot ce facem, îndrumă pe alții ori spre rai, ori spre iad. De aceea să ne simțim să fim credincioși cu grijă și cu teamă, căci pentru toate, ne-ndoios, odată vom da socoteală.

AM AJUNS VREMEA...

CRISTIAN BOARIU

Am ajuns vremea când câinii sunt iubiți mai mult decât copiii. Când orfanii rămân neînțâți iar pentru animale se bat organizațiile, care mai de care mai tare. Am ajuns vremea când o mamă care dă viață la copii e arătată cu degetul iar cea care face întreruperi de sarcină este aplaudată.

Am ajuns vremea când ziarele și revistele sunt mult mai apreciate ca Biblia. Când avem timp de știri și de altele... dar n-avem timp de suflet.

Am ajuns vremea când Dumnezeu pleacă de la noi. Nu că l-am rugat, cum au făcut Gadarenii, ci pentru ca îi s-au dat legi să părăsească țara. Ceea ce n-au știut gadarenii și nu știu nici cei de azi e că atunci când Isus pleacă de la tine nu-ți rămâne altceva decât iadul.

Am ajuns vremea când tinerii își verifică Facebook-ul în fiecare oră să nu piardă vreun like sau vreun comment, dar cine mai e interesat de LIKE-uri din partea cerului? Cerul dă LIKE-uri doar la cei care sunt confundați cu Isus. Cei mai puțini...

Am ajuns vremea când prin spitale merg doar cei bolnavi și nici un sănătos nu-i vizitează. Doar doctorii...

Am ajuns vremea când oamenii se întrebă "Ce mai faci?" dar nimeni nu e interesat de răspuns. De aia toti zic că sunt... "Bine".

Am ajuns vremea când ascultăm predici multe și facem ca la instructajul de la avion: sperăm să nu trebuiască să le punem în practică. Când cântăm lui Dumnezeu: "Ești tot ce vreau, tot ce-am dorit vreodata" și nu ne dăm seama ce fals sună.

Am ajuns vremea când se fac nunți și cei mai mulți confundă binecuvântarea cu ochii albaștrii sau... Si se bizuișc pe caii lor... Primesc urări superbe de genul "Casă de piatră" dar fundația e pe nisip.

Am ajuns vremea când dacă predici despre păcat nu îți mai garantează nimeni că mai trăiești mult... Ioan a predicat doar câteva luni. Apoi l-au omorât la un bal. Cea mai grea stare în care poate ajunge o națiune e să-și omoare sfinții din ea.

Am ajuns vremea când înțeleg că vremea e pe sfârșite. Că ceasul bate a mânie din partea lui Dumnezeu peste fiu neascultării dar și a martiraj pentru cei care trăiesc cu evlavie în Christos. Se pregătește terenul pentru ca sfinților să le fie închisă gura...

Am ajuns vremea când lumea se pregătește de înmormântare. Moartea a doua. Sfinții se pregătesc de nuntă. Biruitorii se pregătesc de navigare pe marea de cristal unde în loc de vâsle vom avea alăute în mâini.

Răscumpărăți vremea... Avem puțin timp ca să ne mai punem toată energia la dispoziția lui Dumnezeu. Mai avem numărate clipele când mai putem împărtăși Biblia, când mai putem face evanghelizări(mai ales prin fapte) și când mai putem ține ușa bisericii deschisă.

Investiți în săracii de lângă voi... Împărtăți sandwich-uri pe la copiii orfani, zâmbete celor nemângâiați și servețele celor cu ochii în lacrimi. Fiți cu ochii în patru la păcat... ca să nu pierdeți premiul. Atenție la direcție, nu doar la viteza...